

Francozi se ne zedijo z Zed. državami Tisoč oseb aretiranih radi vlomov

London, 10. febr. V imenu francoske delegacije je danes govoril francoski zunanji minister Aristide Briand, ki je izjavil, da Francija nikdar ne bo podpirala predloga angleških in ameriških delegatov na razoroževalni konferenci, da se submarini kot vojna sredstva odpravijo. Briand je načelnik francoske delegacije na razoroževalni konferenci, dočim se ministerski predsednik Tardieu mudi v Parizu. Včeraj je imel dolg pogovor z ameriškim državnim tajnikom Simpsonom, tem kom katerega je povedal svoje mnenje glede submarinov. Briand je povedal, da se mora glede submarinov obravnava tako kot glede drugih vrst vojnega brodoma, in da Francija nikdar ne bo priznala, da bi se submarini popolnoma odpravili. Francija priznava, da se mora operiranje s submarini v vojnem času humanizirati, toda da bi se s submarini odpravili, v to Francija ne more nikdar dovoliti. Jutri začne razoroževalna konferenca z debatami glede odprave submarinov. Dočim je Anglija in Amerika za to, da se submarini popolnoma odpravijo, pa bo Francija zahtevala, da lahko obdrži najmanj 50 submarinov, katere smatra za absolutno potrebne za obrambo svojega območja. In v tej zadevi bo dobila Francija podporo od strani japonskih delegatov.

Mesto Cleveland za cenejšo ceno plina

Plinova družba v Clevelandu najbrž ne bo tožila na najvišjo sodnijo Zed. držav, da izsili odjemalcev plina v Clevelandu višje cene. Doslej je plinova družba propadla na vseh inštancah, kamor se je obrnila, in čuti, da ne bi mogla prodati na najvišji sodnji. Mestna vlada pa medtem pripravlja poseben načrt glede cen naravnemu plinu. Ako se mestni vladi posreči priti do sporazuma s plinovo družbo, tedaj bomo v bodoče manj plačevali za naravni plin.

Pogumni ljudje, ki se žrtvujejo za znanost

Washington, 10. febr. Dr. William Royal Stokes od zdravstvenega urada v Baltimoru in Harry Anderson iz istega mesta, sta si dala vcepiti serum papagajevе bolezni. Oba sta nevarno zbolela, in se pričakuje njiju smrti. Navzoči zdravniki so pa pri teh poskusih vseeno dognali precej točk glede te najnovejše bolezni.

Indijanci ne dobijo žganja v Nemčiji

Berlin, 10. febr. Policijski načelnik tega mesta je prepovedal vsem lastnikom gostiln, da pod nobenim pogojem ne smejo prodajati opojne pijače skupini Sioux Indijancev, ki potuje z nekim cirkusom po Nemčiji, in ki pride te dni v Berlin. Vodstvo cirkusa se je izjavilo, da postanejo Indijanci zelo nemirni in razdražljivi, ako pokusijo le malo kočino žganja.

Chicago, 10. febr. Več kot en ducat umorov se je pripetilo v Chicagi poslednje dni, poleg številnih bombnih napadov, ropov in streljanja. Policija je bila razjarjena radi neštevilnih zločinov, ki so se pripetili, in je naredila v nedeljo pogon na znane beznice v Chicagi. Tekom par dni je bilo aretiranih skoro 1000 ljudi. Policija se je spravila na delo, ker so poštene državljanje neprestano napadali policijo, češ, da trpi tako grozne razmere. Policijski načelnik je spravil vso chicasko policijo na noge. 40 avtomobilov je peljalo skoro 300 policistov v razne beznice, kjer so aretirali vsakogar, kogar so tam zalotili. Računa se, da je med aretiranimi najmanj 100 morilcev in roparjev ali pa enakih zločincev, ki so vznemirjali mesto Chicago zadnje čase. Med aretiranimi je največ Italijanov in Židov. Nikdar v zgodovini mesta Chicago ni bila policija še toliko aktivna kot včeraj.

Morilke 25 let, tatice do smrti je

New York, 10. febr. Sodnik Lavine je včeraj obsodil 29 letno Ruth St. Claire v do smrti ječo, ker je v neki trgovini ukradla za \$2.00 vrednosti blaga. Ruth St. Claire je bila že prej trikrat kaznovana radi tatvine, in postava države New York pravi, da tatovi in roparji, ki so četrtič pred sodnijo spoznani krivim tatvine ali ropa, da se morajo obsoditi v dosmrtno ječo. Sodnik, ki je žensko obsodil, je obžaloval, toda izjavil, da si glasom postave ne more pomagati. Medtem pa je neki drugi sodnik v New Yorku obsodil Mrs. Gladys Parks, ki je umorila dva novorojena otroka, na 25 let ječe.

Matero bodo učile svoje otroke, ki štrajkajo

Chicago, 10. febr. Kakih 200 mater je danes zborovalo do zgodnjega jutra, da se pogovorijo glede načrtov, kako pripeljati svoje otroke zopet v šolo. Otroci so šli na štrajk, ker so bili preostro pokarani od učitelje. In ko so se po enodnevni odsotnosti iz šole skušali vrniti, jih je zavrnili šolski ravnatelji. Mater so nato sklenile, da se polastijo šole z naskokom in same začnejo učiti otroke. Kaj bo policija pri tem rekla, se še ne ve.

Smrt rojaka

V Milwaukee, Wis. je preminul rojak Jakob Bečaj, p. d. Markov, doma iz Grahovega pri Rakeku. V Ameriki zapuščala dva brata in več sorodnikov. Pogreb se je vršil v soboto 8. febr.

Novi odvetniki

Državno skušnjo za odvetništvo sta naredila naša mlada Slovenca Mr. Wm. A. Vidmar in Mr. Frank V. Opaskar. Našima mladima odvetnikoma iskreno čestita 'Ameriška Domovina'.

27 aretiranih

Policija je od zadnjega petka do ponedeljka aretirala nič manj kot 27 kršilcev prohibicije.

Od Lincolna bi se moderna mladina lahko mnogo naučila

Slovenski trgovci protestirajo pri managerju Morganu.

Slovensko trgovsko društvo, znano pod imenom St. Clair Merchants Improvement Association, je na svoji zadnji redni seji sprejelo resolucijo, in je bilo naročeno tajniku društva, da resolucijo odpošlje na sedanega mestnega ravnatelja Mr. D. E. Morgana. Slo se je za protest, ker je sedanji mestni ravnatelj Mr. Morgan odpustil iz mestne službe blagajnika mesta Cleveland, Mr. Adam J. Damma. Pismo, ki ga je naslovilo slovensko trgovsko društvo na mestnega ravnatelja, se glasi:

"Pri naši zadnji seji je naša organizacija potom resolucije protestirala in obsodila vaše početje, ker ste odslužili mestnega blagajnika Mr. Adam J. Damma, iz urada. Brez vsakega dvoma je, da je Mr. Damm vodil mestni blagajniški urad z zmožnostjo in poštenostjo, kakoršnje še nismo poznali v zgodovini mesta Cleveland. Državni nadzorniki so ponovno hvalili način in značaj, kako se vodi mestni blagajniški urad. In mi smatramo, da je sramota za dobro vladno v Clevelandu, da se odpusti iz urada tako zaslužen javni uradnik, in sicer iz nobenega drugega vzroka kot: zmagovalcem pripade ves plen." S spoštovanjem — St. Clair Merchants Improvement Association, John M. Hocevar, tajnik.

Plesna veselica

Dr. sv. Lovrenca št. 63 K. S. K. J. priredi v nedeljo 16. febr. v Slovenskem Narodnem Domu na 80. cesti lepo plesno veselico. Vstopnice, ki veljajo samo 50c z večerjo vred se dobijo v slovenskih trgovinah v Newburghu in v S. N. Domu. Za 50c dobijo večerjo, potem pa še plesno zabavo, kaj takega ne dobite vsak dan. Le pridite. Društvo sv. Lovrenca vam bo prav imenitno postreglo.

Starce oproščen

Na zahtevo državnega pravdnika Freed je sodnik Phillips umaknil tožbo, katero je naperila Mrs. Romanoski napram 64 letnemu Wm. Dziedzicki. Omenjeni je prodal zemljišče, ki bi moralo obsegati 3 akre in pol, Mrs. Romanoski, toda v resnici je merilo zemljišče samo devet desetink akra. Ko je pa Dziedzicki ponudil kupno ceno nazaj, pa Mrs. Romanoski ni hotela izročiti lastninske pravice do zemljišča, nakar je državni pravdnik zahteval, da se tožba ovrže.

Policist kot vlomilec

Frank H. Ward, 1154 E. 79th St., ki je prometni policist v Clevelandu, se bo moral zagovarjati radi roparskega vloma. Obdolžen je, da je ukradel štiri radio aparate v vrednosti \$450.00. Neke sosed je sporočil policiji, da je videl Warda, kako je z nekim drugim človekom nesel radio aparat v svojo hišo. Ker so pa dognali, da policist ni kučil radio aparata, so mu prišli na sled, da je slednjega ukradel kot tudi tri druge aparate, katere je potem prodal svojim prijateljem.

Selznick ni kriv

Phil Selznick, priljubljeni lastnik nočnega lokala "Marygold Gardens," je bil pretekli teden že drugič oproščen na zvezpi sodnji, kjer je bil obtožen, da je prodajal v svojih prostorih opojno pijačo. Med porotniki je bilo devet moških in tri ženske.

Številne aretacije

Policija v Clevelandu je tekom zadnjih sedem dni aretirala 267 gemblarjev, 112 pijancev in 651 drugih "kršilcev" postav.

Listina uredništva

J. K. — Vsakdo, ki je dr. zaviljan, je dolžan, da se oglasi za protinško službo, kadar je klican. Če pa hočete biti stalno nameščen kot porotnik, se oglasite pri Mr. George Wallace, ki je sodni clerk, in najbrž bo vaši želji rad ustregel.

Vreme

Nekdo bo dobil deset milijonov. Kdo, to boste videli v nedeljo 16. febr. v S. N. Domu.

Žganje vozijo v Senator Geo. Norris mrtvaških vlakih. je napadel Hughesa

Toledo, Ohio, 10. febr. Tihotapci z žganjem se poslužujejo vsakovrstnih sredstev, da pripeljejo pijačo na gotovo mesto. V tem mestu je središče tihotapcev z opojno pijačo, katero transportirajo po državi Ohio in v Michigan ter Indiano. Poslužujejo se glasovirjev, mrtvaških raket, "dolik" in celo lesene noge so prišli zadnje čase v poštev. Zvezni prohibicijski agenti so zadnje čase prišli na sled nekemu butlegerju, ki je imel navado, da je vsak mesec najel cel vlak in prevažal v njem pijačo iz Kanade. Napram vodstvu železnice je izjavil, da prevažajo mrlične, in v resnici je naložil na vlak do 200 mrtvaških krst, v katerih pa se niso nahajala trupla mrličev, pač pa pristno kanadsko žganje. Toda usoda ga je kmalu dohitela. Suhaški agenti so ravno tako pazljivi in premeteni kot butlegerji. Dotični človek je namreč pozabil voziti pogrebce v vlak, ki je vozil krste z žganjem. Zato so suhaški agenti postali sumljivi, ker so neprestano vozili vlaki s krstami v Toledo. Toliko mrličev je bilo namreč nemogoče, da bi jih v mestu Toledo pokopavali. Šli so včeraj in ustavili tak "mrtvaški vlak," v katerem so dobili 217 rakev, in v vsaki rakvi 100 steklenic kanadskega žganja. Poleg takih "mrtvaških sprevodov" so prišli zvezni agenti na sled tudi mnogim dekletom, ki prevažajo žganje iz Indiane in Michigana v Ohio. Tekom zadnjih osmih mesecev je bilo nad 200 deklet aretiranih v avtomobilih, ko so vozile žganje. Več izmed njih je imelo s seboj izposojene otroke, katere so vozile s seboj, da bi se čutile bolj varne. Ko so neke dekletke preiskali včeraj, ki je vozila mimo Toledo, so dobili 13 pintov žganja pod njeno obleko. In tako se godi seveda v Ameriki v časih blažene prohibicije!

Nagla smrt

V ponedeljek večer je nagloma preminul Frank Kramer, stanujoč na 6822 Edna Ave. Bil je poznan trgovec z mesnico na 1174 Addison Rd. Ranjki je bil star šele 37 let, doma iz St. Petra pod sv. Gorami na Štajerskem. V Ameriki je bival 19 let. Zapuščal tu soprogo Antonijo, in dva sina, Henrija in Edvarda. V domovini zapuščala starše, dva brata in dve sestri. Njegov brat ima mesnico na St. Clair Ave. in 53. cesti, toda se sedaj nahaja v domovini. Ranjki je bil član dr. Lunder-Adamnič. Pogreb preskrbi A. Grdina & Sons, in se dan naznani pozneje. Vsem preostalim sorodnikom ranjkega iskreno sožalje, a njemu naj bo ohranjen trajen spomin!

Vest iz domovine

Mr. Jos. Birk nam je naznanil, da je 20. januarja letos, umrla v stari domovini Mrs. Marica Oražem, ki je bila dobro poznana v Clevelandu, zlasti pri lokalnih dramatičnih društvih, kjer je rada sprejemala uloge. Bila je soproga Franka Oražma, ki je leta 1914 zapustil Cleveland in se preselil s svojo ženo v domovino.

Škrlatica

Grdinova ambulanca je odpeljala v mestno bolnišnico Johnny Rupena, ki je zbolel za škrlatico. Družina stanuje na 1354 E. 53rd St.

Prijeten večer

V nedeljo večer je odbor, ki je priredil slavnosten večer v počast Mr. John L. Mihelicha dne 22. januarja pripravil za delavce in delavke onega večera, lepo domačo zabavo. Kakih 60 ljudi je bilo navzočih v Mervarjevi dvorani, in vsem je potekel večer prav prijetno in v najlepši zabavi. Mr. Nick Bohar je bil stoloravnatelj večera.

Državljska šola

Ta teden se vrši pouk v državljanski šoli na 55. cesti in St. Clair Ave. samo v četrtek. Novi prosilci se še vedno sprejemajo, vendar se pouk po 1. aprilu ne bo več vršil.

Odpušeni delavci

Vodstvo N. Y. C. železnice v Collinwoodu je zadnje čase odpustilo mnogo delavcev, med njim več naših rojakov.

Radio konferenca

V Clevelandu zboruje 500 prodajalcev radio aparatov. Namen konferenc je priti do sklepov, kako bi se ljudem, ki imajo radio aparate, bolje postreglo. Radio industrija je danes ena največjih industrij v Ameriki. Vrednost radio aparatov, ki so bili prodani lansko leto, so bili vredni nad en tisoč milijonov dolarjev.

V bolnico

V bolnico sv. Lukeža se je moral podati na operacijo poznani in priljubljeni mladenič Jerry Bohinc, 6614 Bliss Ave. Prijatelji ga lahko obiščejo med 7. in 3. uro popoldne in od 7. do 8. zvečer. Želimo mu hitrega okrevanja, da se kmalu zopet vrne zdrav na svoj dom.

Mrtev v postelji

V nedeljo popoldne so našli mrtvega vpostelji John J. Foley-a, starega 42 let. Stanoval je v nekem hotelu na E. 9th St. Bil je samec in rodom Irec. Pogreb se je vršil v torek ob 8.30 iz Grdinovega pogrebnega zavoda.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

Published daily except Sundays and Holidays
NAROCNINA:

Za Ameriko, celo leto\$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko, pol leta\$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po razmašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo in Kanado je ista cena kot za Cleveland po pošti.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 35, Tue. Feb. 11th., 1930.

ABRAHAM LINCOLN

Skoro ga ni ameriškega državljana, ki bi imel toliko občudovanja ameriških državljanov, kakor je Abraham Lincoln, mož s čutečim srcem, ki je bil velik kakor je velik svet, in katerega rojstni dan praznujemo v sredo, 12. febr.

Nešteto članov in knjig se je že napisalo o tem velikem ameriškem možu, stotine spisov je posvečenih spominu tega velikega ameriškega osvoboditelja. Še danes se ameriški državljani obračajo k Lincolnu kot k viru, kjer najdemo najboljše razumevanje in izraz duha in ciljev ameriške demokracije.

Zgodovinarji, življenjepisci, pesniki in dramatikci so proslavili Lincolnu kot skoro skrivnostnega junaka vseh vekov, drug pa ga zopet prikazujejo trezno kot šestnajstega predsednika Zedinjenih držav, kot človeka iz mesa in kosti, ki je postal voditelj svojega naroda.

Lincoln je bil mož skromnega izvira, toda visokih idealov, železne volje. Udan pa je bil neprestano vsem skromnim in zatiranim. Zato pa je postal vodja svojega naroda, ideal ljudi, kajti skromnih in zatiranih je vedno največ med vsakim narodom.

Lincoln je bil rojen 12. februarja, 1809, v borni koči, zgrajeni iz neotesanih hlodov, blizu Nelin Creeck, v državi Kentucky. Njegov oče je bil priprost delavec, ki ni znal niti pisati niti čitati. Oče je postal iz tesarja farmar. Njegova mati, Nancy Hanks, je bila povsem neznanatna oseba, baje nezakonski otrok od nekod iz države Virginije.

Mlada leta je Lincoln preživel v divjinah države Kentucky. Osem let je bil star, ko so se njegovi starši preselili v Indiano na malo farmo. Od mladih nog je Lincoln pomagal na farmi, oral je ledino, trebil je pragozde, bil je neprestano aktiven in pri tem mnogo premišljeval.

In v takih razmerah je Lincoln vzrastle iz dečka v orjaškega, ogromnega, mišičastega moža, ki je meril šest čevljev, štiri palce. Bil je izredno močnih mišic. Družina je živela daleč stran od šole, naselbine ali cerkve. Abeced se je Abraham naučil od svoje matere, ki je znala za silo čitati. Sempatja je šel tudi v oddaljeno šolo, toda vsega skupaj ni bil v šoli več kot kakih 300 dni.

In ko je bil star 22 let, je zapustil Lincoln očetovo hišo, da začne življensko borbo na lastno odgovornost. Nekaj časa je delal kot colnar na reki, pozneje pa je postal v malem mestu priprost grocerijski pomočnik. Njegov naravni humor in dar pripovedovanja ga je omilil odjemalcem trgovine. In ni bil še eno leto kot trgovski pomočnik, pa so ga že predlagali za kandidata v državno postavodajo.

Pri prvi volitvi je bil Lincoln poražen, toda ta prvi politični poskus je porodil v njegovi duši razne ambicije. Neuki pomočnik v trgovini se je začel učiti in čitati, pripravljaj se za večjo bodočnost, o kateri je dobro vedel, da pride za njega.

Dve leti pozneje, star 26 let, je Lincoln že sedel v državni postavodaji države Illinois. Zavedajoč se svoje nezobraznosti, se je začel učiti postav, in že leta 1837 je odprl v mestu Springfield, Illinois, svojo lastno odvetniško pisarno. Kmalu so ga spoznali kot dobrega odvetnika.

Star komaj 37 let so ga že predlagali za kongresno zbornico. In smešno je čitati, da je bil njegov protikandidat neki protestantski pastor po imenu Cartwright, ki je tekom politične kampanje imenoval Lincolnu kot "brezverca"

in "aristokrata", njega, ki je bil globoko veren in ki je prihajal iz najbolj priproste družine!

Zaslovel je širom Zedinjenih držav radi svojih sijajnih govorov. Izvoljen je bil predsednikom leta 1860, in naselil se je v Beli hiši leta 1861, v najbolj kritičnem trenutku ameriške zgodovine. Narod je bil razdvojen, politična nasprotstva so bila skrajno ostra. Nastajal je vihar politične nesloge in grozila je državljanska vojna.

Nastala je vojna, ki je divjala štiri leta, katere se je Lincoln sicer ogibal, toda jo je moral voditi, ker je videl v bodočnosti večji napredek svojega naroda. Oprostil je sužnje, upeljal je enakost med ameriškim narodom in slednjega zopet zedinil v eno močno državo.

Kot strela iz jasne neba je pretresla narod vest, da je bil Lincoln umorjen. Ves svet je čutil ogromno zgubo. Zlasti so prihajale izjave od strani skromnih in zatiranih, ki so čutili, kaj so v njem zgubili. Bil je to največji tribut človeštva spominu velikega Amerikanca.

D O P I S I

Cleveland, Ohio. — Hello! predpust! Saj vsi veste, kaj je to — predpust. To je tisti čas, ko se posebno Slovenci hitijo ženiti, ali možit. Pa to še ni vse. Pri nas v Clevelandu so najvažnejša stvar sedaj maškeraadne veselice. Toliko jih je, da človek komaj sproti obleke dela. Če greš pa vedno v eni obleki na tako veselico, te pa takoj spozna jo.

Tukaj pri nas, v beli Ljubljani, ali da boste bolj razumeli, v Nottinghamu, ta teden vse šiva, vsi se pripravljamo na veliko maškeražno veselico, katero priredijo naše žene in dekleta in sicer po družnicah št. 14 S. Z. Z. v Slovenskem druženem domu na Recher Ave. Veselica se vrši na 16. februarja 1930. Začetek veselice je ob 2. uri popoldne, grand march bo pa ob 10. zvečer. To pa zato, ker se jih več pričakuje iz Clevelanda in da ne bodo potem karo zamudili.

Darila so lepa — pa kako, žene in dekleta pa — glih takul! Prva nagrada je toaletni set, ki obstoji iz glavnika, ki tako lepo čee, da se lasje kar sami kodrajo, ogledalo te pa pokaže vedno lepo, če si prav grda.

Druga nagrada je lepa električna svetilka, da bo lahko vsak vesel, ki jo bo dobil. In še veliko drugih nagrad bo tako, da se bo vredno "našemeti". Te nagrade so sedaj razstavljene v izložbenem oknu Mr. Vesela na E. 185th St. Vstopnina je samo 25c tako, da lahko vsak pride na to veselico in se zabava.

Članice vabimo vse sosednje podružnice S. Z. Z., da nas obiščejo, in sploh vse Slovence in Slovenke od blizu in daleč. Pridite vsi, če bo dvorana premajhna, jo bomo pa razirili. Torej: Gorenjci, Dolenjci, Notranjci, na 16. februarja vsi v Ljubljano, saj menda vsi spadate pod ljubljanski "becirk".

Lepe pozdrave iz bele Ljubljane vsem čitateljem A. D. in vsem članicam S. Z. Z.

Odbor št. 14 S. Z. Z.
Marjanca Kuharjeva,
zapisnikarica.

Newburg, O. — Malo pozno je poročati o veselici, ki se je vršila pri nas dne 26. janu arja, pa ker je bilo tako prijetno, bi bilo škoda, da bi jo kar tako hitro pozabili. Dvorana je bila prenapolnjena tako, da je več rojakov, ki niso imeli kupljenih vstopnic naprej, moralo oditi. Onim, ki so prišli bolj pozno, se jim pa sedežev ni moglo dobiti. Vse, kateri niso bili zadostno postreženi, se prosi oprostjenja.

Nadvse lep utis je napravila na vse navzoče Častna straža. Ljudje so jo občudovali in z zanimanjem sledili vsaki njih kretnji in kaj laskave pohvale so se slišale o teh dekletih. Naj jim bo tem potom izrečena najlepša zahvala. Prav lepa hvala pa posebno načelnici Častne straže, Mrs. Albini Novak, ki je imela gotovo

mного truda, da jih je tako lepo izučila. Lahko je vsak vsak član in članica ponosna, da imamo tako spretno vodstvo pri S. D. Zvezci. Nam Newburčanom pa ostane ta večer za vedno v spominu.

Pogrešali smo pa več glavnih odbornikov na veselici. Naj omenim, da me je neka radovednica vprašala, če bo tudi Jaka prišel v dvorano. Rekel sem ji, da gotovo pride, saj je ena ta velikih glav v gl. uradu. Potem me ona prosi, naj ga ji gotovo pokažem, ker bi ga rada poznala. Jaz ji pa pravim: "Kar tje na oder glej in tisti, ki se bo najbolj modro držal in se ne bo nič smejal, tisti je Jaka."

Med sprejemom se tista ženska še enkrat pririne k meni in me vpraša:

"Ali je tisti, ki pri kraju postrani sedi in se nič ne smeje?"

Jaz pa ji rečem: "Ne, to je Mr. Ignac Smuk, gl. nadzornik SDZ." Ona pa me kar naprej nadleguje: "I, kje je potem Jaka?" Pa ji nisem mogel dati povoljnega odgovora, ker "njega ni bilo." Potem se pa domislil, da je danes kaj ledena cesta, in ko je Jaka naglo z doma pognal dol po klancu, želeč kar najhitreje priti v Newburg, je na ledeni cesti jakatovi lizi spodrsnilo, da je obrnila zadnji konec naprej in Jaka se je odpeljal v Pennsylvanijo, namesto v Newburg. In tako, če človek vozi v nasprotno smer, ne pride nikdar na cilj.

Tako sem razlagal tisti radovednici. Ona je pa žalostno in globoko vzdihnila: "Škoda!" (Tisti vzdih se je šlihal celo na Rožnik in je tako zašumelo čez ivje po drevju, kot bi potegnil tornado od kanadske strani. Op. Jakata).

Da pa bodo vsi tisti, ki so želeli videti Jakata, potolaženi, se jim že sedaj naznanja, da bo imelo dr. Bled št. 20 SDZ. na 15. junija piknik v Randall pri Mr. Gorišku. Takrat skoro gotovo ne bodo ceste ledene in se bo Jaka gotovo lahko pripeljal na piknik. (In se tudi bom. Op. Jakata).

Vse udeležence omenjene veselice, kateri ste nas posetili, naj bo izrečena iskrena zahvala. Najlepša hvala gl. predsedniku Mr. John Gorniku za tako lepo vodstvo častnega sprejema in za vzpodbudo do še nadaljnjega sodelovanja. Hvala Mr. Černetu, Mrs. Brezovar in ostalim gl. odbornikom. Bodite prepričani, da ste ostali pri nas v najboljšem spominu.

Vsi novo pristopili člani in članice, 199 po številu, ste pa lahko ponosni, da ste bili tako sijajno sprejeti. Morda niso bili še nikdar v zgodovini Zveze člani sprejeti ob navzočnosti tolikih prič. Gotovo ostanete dobri člani in članice, ter boste skušali ob vsaki priliki priporočati društva, b katerim ste pristopili, svojim prijateljem in prijateljicam. Še lepša hvala pa posebej načelnici Častne straže, Mrs. Albini Novak, ki je imela gotovo

mo dobro ime organizacije. Pozdrav vsem članom in članicam Slovenske Dobrodelne Zveze in tudi vsem čitateljem lista Ameriške Domovine.

J. Resnik.

ZAHVALA

Ob petindvajseti obletnici svojega stalnega uradovanja in potovanja za vsem poznano tvrdo Jos. Triner Co. Chicago, Ill. si dovoljujem tem potom javno se zahvaliti za naklonjenost vsem svojim prejšnjim in sedanjim kupcem in naročnikom povsod priznanih in priljubljenih izdelkov imenovane tvrdke! — Da, zahvala tudi vsem drugim prijateljem, ko jih prijaznost, vljudnost, sprejem, postrežba, pogoščenje, mi je toli lajšalo in ugodilo moje poslovanje in potovanje, da mi ostane teh prvih 25 let življenja mej njimi vedno v prijetnem spominu.

V nadi, da bom imel čast — in radost — še znanprej jih pozdravljati in osebno sestiniti ter v nadi, da si pri vseh ohranim še nadaljno naklonjenost, — ostanem z narodnim odkritosrčnim pozdravom vedno udani

Charlie Gorup.

P. S. — Moje geslo: "Naprej še 25 let! — Kdor redno, zmerno uživa v "Trinerčka" lahko mnogo let živi!"

Prireditve pevskega zbora Ilirije v Collinwoodu

Odkar nam je Ameriška Domovina s pomočjo slovenskih trgovcev preskrbela slovenski radio program, se sučejo naši dnevni pogovori izključno le o radio programih.

Razume se, da noben radio program brez petja ni popoln. Zlasti, ker ne prija našemu posluhu ničesar bolj kot lepo, ubrano petje. Dosedaj smo imeli priliko slišati več pevskega zbora, kateri so nastopili v slovenskem radio programu. Zelo razveseljivo je to, da so začeli pevske zbori tekmovali med seboj, kdo bo postal poslušalcem lepši program. Upati je, da bo radi slovenskih radio programov se oživelo zanimanje za petje med pevskeimi zbori samimi, kot tudi med narodom. Saj je znano nam vsem, da so bili pevske koncerti in druge enake prireditve zadnjih par let zelo slabo obiskane. In vsled tega je začelo veselje do petja od strani pevskega zbora vedno bolj ponehavati.

Nekateri bolj zmožni pevske zbori so začeli proizvajati bolj težke skladbe, namreč skladbe, katerih se niso naučili kar v par vajah, ampak jih je vzelo celo leto, da bi s tem pokazali narodu nekaj umetnosti. Tudi to se je izkazalo kot nepravilno. Kajti učiti se eno pesem pol, ali celo leto, se ne izplača. Res je, da se pri učenju težke skladbe zbor nekaj nauči, tako, da mu je, naučiti se navadno pesem, prava igračka. Vendar pa zbor ne dobi nikdar dovolj priznanja za svoj trud, ki ga ima z učenjem ene take težke skladbe.

Z idejo, proizvajati težke skladbe, se niti naši pevske umetniki ne strinjajo. Saj ravno naši slovenski umetniki-pevci najraje nastopajo in pojo narodne pesmi. In vendar znajo peti tudi klasične in operne pesmi.

Slovenski narod, kot menda vsak drugi narod, ljubi najbolj svoje domače, narodne pesmi. Dajmo torej narodu, kar njemu najbolj ugaja. Ljubo mu bo in hvaležen nam bo.

Slovenski pevske zbori so že mnogo pripomogli k napredku med Slovenci v Ameriki. Pa tudi v tem oziru imajo nekateri pevske zbori večje zasluge, ki so si jih pridobili za narod, kot pa drugi.

Brez dvoma so aktivni cerkveni pevski zbori storili za slovenski narod mnogo več, kot pa pevski zbori, ki goje samo narodno pesem. Pravim aktivni cerkveni pevski zbori, kajti aktivni cerkveni pevski zbori pojo povsod in rešijo svojo nalogo povsod, pa bodisi, da proizvajajo na koru v cerkvi težke latinske maše, ali pojo na odru v dvorani koncertne pesmi, ali prepevajo narodne popevke poleti v prosti naravi, ali pa nastopijo na radiju in podajo tisočim poslušalcem lep pevske koncert. Med te vrste pevske zborov spada tudi cerkveni pevski zbor "Ilirija."

Zbor Ilirija se je pod vodstvom Mr. Rakarja zelo izpopolnil. Da je to resnica, ve vsak faran Marije Vnebovzete. Pa tudi drugi so že imeli priliko, prepričati se o tem, zlasti, ker je pevske zbor Ilirija nastopil že dvakrat v enem mesecu v slovenskem radio programu, in zadovoljil s svojim petjem obakrat tisočere poslušalce.

Pevski zbori, kot je Ilirija zaslužijo vse priznanje v vseh ozirih, zlasti če priredi tak zbor veselico ali zabavo, je naša dolžnost, da posetimo take prireditve.

V nedeljo 16. februarja bo ena take vrste prireditev. Priredi jo zbor Ilirija v Slov. domu na Holmes Ave. zvečer ob 7. uri. Kdor hoče imeti par ur veselega užitka, tega gotovo ne bo manjkalo v nedeljo na zabavi Ilirije. Kajti pevci Ilirije so se že večkrat izkazali, da so pravi mojstri, kar se tiče postrežbe. Gotovo bodo tudi to pot postregli udeležencem, kot vedno. Pridite v obilnem številu, zabava bo prvovrstna. Za malo svoto, 50 centov, se bo servirala okusna večerja. Pa to pot ne bodo klobase, kot so bile že večkrat prej. Plesalo se bo kot za stavo. In kjer so navzoči pevci, se tudi poje. Brez mokrte se pa peti ne more. Tudi v tem oziru bo vse preskrbljeno. Torej bo vsega dovolj, kar je potrebno za pošteno slovensko pevske zabavo. Pridite, ne bo vam žal.

K obilni udeležbi vabi pevske zbor Ilirija.

Frank Kovačič.

DRAGULJI V DIMNIKU

Med vojno je na Dunaju v ulici Beckett stanoval neki častnik. Njegov sluga je imel vsak dan priliko ogledati si njegove dragulje Nekega dne pa so dragulji izginili. Sluga je bil obsojen radi tatvine, ni pa hotel izdati skrivnosti draguljev in je v ječi s svojo skrivnostjo umrl. Častnik je po prevratu odšel v Jugoslavijo, kjer še danes služi kot podpolkovnik. Novi najemnik njegovega bivšega stanovanja pa so dali te dni očistiti dimnik v kopalnici in dimnikarji so v dimniku našli zabojček poln draguljev. Policija je prevzela dragulje in telegrafično obvestila podpolkovnika.

OD ČISTILCA IZLOŽB DO ZALOŽNIKA

V Lake Wales na Floridi je te dni umrl Edward Bok, ki je 33 let upravljal ameriški ženski list "Ladies home Journal", ki izhaja danes v 2 milijona izvodih. Bok, ki je po rodu Holanec, je prišel s šestimi leti v Zedinjene države. Kot deček si je moral sam služiti kruh in je bil najprej čistilec izložb, pozneje pa tekač. Njegova karijera je popolnoma ameriška: z dvajsetimi leti je začel izdajati ženski list, ki je v nekaj letih postal najpriljubljenejši ženski list v Ameriki — "Ladies home Journal." To mu je prineslo finančno moč in literarni ugled med sedanjimi založniki v USA.

Če verjamete, al' pa ne...

Neki clevelandski slovenski lovec, ki je posebno rad lovil coone, mi je zadnjič enkrat pripovedoval, kakšno metodo uporablja pri lovu na to zverjad.

"Vidiš," je rekel, "jaz imam posebno metodo, kadar lovim coone. Kakor ti je morda znano, se lovi coone vedno samo ponoči. Tako grem v temni noči po gozdu. Vse je temno okrog mene. Naenkrat se mi posveti dvoje žarečih oči nasproti, kakor luči pri avtomobilu. Aha, to je coon, ki se mu tako svetijo oči. Pomerim natančno v sredo med oba očesa, sprožim in coon je moj. Tako sem jih pobil nešteto in njih kože drago prodal."

Toda lansko jesen se je pa moja sreča naenkrat preobrnila. Skoro vsako noč sem šel v gozd in skoro vsako noč mi je prišel coon na strel, toda nikdar nisem zadel. Vedno sem meril natančno med oba očesa, toda vse zastonj. Bilo je, kakor bi nekdo začaral moje puško, ni zadela, pa ni. Začel sem vso stvar natančneje preiskovati, in prišel sem na sled veliki zvižaji, s katero so me cooni prevarili. Stvar je bila pa taka: Ko so cooni videli, da jaz streljam natančno med oba očesa, so se premotene živali dogovorile, da sta šla ponoči vedno po dva coona skupaj. Ko sta zagledala mene s pripravljeno puško, sta se vstopila lepo eden poleg drugega, in levi je zamajal z levim očesom, desni pa z desnim tako, da sta gledala vsak samo z enim očesom, videlo se pa je, kakor da je to en sam coon. Jaz sem, kakor vedno, pomeril med oba očesa in strel je šel naravnost med obema coonoma. Tako sem se obrisal za lepe kože, katere so cooni še nadalje srečno in zadovoljno nosili po ohijskih gozdovih."

Vaški policaj iz Euclida je šel, da popiše vlom, ki je bil izvršen prejšnjo noč. Najprej je opisal okno, skozi katero je tat prišel v hišo, ter z jarmom zmeril luknjo v razbitem steku. Nato je šel pa v sobo. Ko je zagledal isto okno od notranje strani, je vzkljnil: "Glej, glej, saj je hujše, kakor sem mislil. Okno je razbito od obeh strani."

Mamica je videla na vrtu svojo hčerko, vso objokano v družbi mladega gospoda ter je po njegovem odhodu hotela vedeti, zakaj je jokala. "Gospod me je poljubil," je izpovedala hčerka z ihtnim glasom. "Nesramnik! Zakaj me nisi poklicala?" "Zato, ker mi je prišel groziti."

"Kaj? Še groziti si upa, predrna pošast!" "Da! Rekel mi je, da me ne bo nikoli več poljubil, ako te pokličem."

"Poglej no, kako lep radio sem kupil. In tako poceni — samo 10 dolarjev na mesec."

"Ampak, koliko časa boš moral plačevati?" "Oh, to sem pa pozabil vprašati."

"Miha, lepo te prosim, za radi mene pusti pijačo."

"I, kdo ti pa pravi, da zara di tebe pijem?"

"Ali boste kupili pri vas letos nov avto?"

"Da. To se pravi, kakor hitro plačamo onega, ki smo ga imeli pred tem, ki ga imamo sedaj."

SVETLOBA IN SENCA

Povest

"In kako lepe!" je vzdihnila Jerica. "Gašper bo dobil najbrž uro, jaz pa zlato uhane."

"Kaj pa klepetaš, grdoba?" se je jezil Gašper.

"Najbrž jim Tetreva kakšne neumnosti pripoveduje o duhovih in strahovih," je menil Tone, ko je bil s sestrami. "Se tega se manjka, da bi se otroci vsakega šuma bali in plaho gledali, odkod se bo kaj prikazalo. Tetrevačku bo kaj prikazalo. Tetrevačku bo treba to prepovedati."

Mirno tiste noči tudi Gašper ni prespal; Jerica pa je bila še drugega dne vsa razburjena. Nekako plašno veselj se ji je bilo razlilo čez sveže lice. Stopicala je za teto, poslušala, če je hram odprt, in vzdihovala, če bi mogla dobiti kaj špeha in masla.

"Čemu pa ti bo, neumni otrok?" jo je zavračala teta. "Oh, jaz že vem," je vzdihnila Jerica in pomislila, če ni že morda rekla preveč. Prav žalostna je bila, ko se je bližal čas, da odide z bratom na pašo, in ona ni še imela ne masla, ne špeha.

"Kaj pa ti tukaj počenjaš?" se je zavzela Mana, ko je zagledala v kuhinji Gašperja, ki je stal na stolu in snemal z burklami suhe klobase s sajastega droga.

"Za povodnega moža," je dejal fant v zadregi in ves zasopen.

Medtem pa je pritekel Bric. "Ta neumni Tetreva, ta slepar," je rekel, "vse otroke mi je izbebil."

"Kaj pa je, Bric?" je pogledal iz delavnice Tone.

Bric je pripovedoval, napol jezen, napol v smehu, kako so mu hoteli otroci vse predele izprazniti, kjer je imel shranjene suhe češplje in orehe. "Zdaj jokajo doma vsi skupaj, ker je mati vse po vrsti pretepla. Jaz bi pa Tetreva, če ne bi bil dedec tako star."

"In neumen," je dejal Tone.

"Nič neumen; hudoben."

Mana je prišla Gašperja in Jerico za roko ter ju peljala v svojo sobo, kjer jima je naredila lepo, genljivo in dolgo pridigo, kak strašen greh da je tatvina in kako pridejo tatje na tem svetu na vislice, na onem pa v pekel. Jerica je ihtela na ves glas, in tudi Gašper je imel solzne oči, ko je zatrdil, da ne bo storil nič, kaj takega. Najhujša pokora za vse otroke je bila ta, da je Tone Tetreva izplačal in zapodil. Pašo je prevzela za nekaj časa Mana.

Zdaj ni bilo več tako prijetno na pašniku. Sicer so vračali živino še vedno, toda lepih pripovedk ni bilo več; če so otroci milo in plaho pogledali proti tolmu, kjer je imel povodni mož svoj grad, je bila teta huda in zmerjala je povodnega moža, da naj pride ven, če je res notri. Otroci bi bili kljub vsemu strahu radi videli, da bi se bil prikazal. A ni ga bilo; zbal se je bil tete. Pripovedke, ki jim jih je pravila teta, so bile zelo poučne, a ne tako zanimive kakor Tetreveve. Lepi in dobri so bili njeni angeli, ampak nekoliko dolgočasni. Najrajši so se peli s teto, ki je znala mnogo lepih pesmic. Tako so se naučili od nje radi ali neradi mnogo dobrega; Tetreva pa so se hvaležni še dolgo spominjali.

IX.
Mana je bila spoznala, da so že otroci silno h grehu nagajeni. Zato je ob vsaki priliki goreče svarila, da naj se varujejo greha, ki žali Boga.

NEKAJ O BLOČANIH

Zadnjič sem vam nekaj napisal o lovu, sedaj bi pa rad nekaj napisal o naših Bločanih, pa ne vem, ali bi, ali ne bi. Žena pravi: "Ose! stari! Saj se ti bodo ljudje smejali, če boš sedaj na stara leta začel v cajtenge pisat."

Jaz pa pravim: naj se le smejejo, saj je boljše, kot če bi jokali. Kar je res, je res. Saj tudi Jaka piše o Meniševcih, zakaj bi jaz ne smel o Bločanih. Kar nas je starih, tako vse to vemo, hočem pa, da tudi naša mladina nekaj zve o nas.

Mislím, da vam je večini že znano, komur pa še ni, bo pa sedaj zvedel, da Bločanje so bili vedno trgovci z govejo živino, prekupevalci in mešetarji. Ni ga bilo semnja, da ne bi imeli bloški mešetarji tam najbolj težavno delo. Vsak mešetar se je moral znat dobro pridušiti, potihem na uho pripovedovati, zdaj kupcu, zdaj prodajalcu, zdaj je moral vleči za roko enega, zdaj drugega. Dostikrat je moral tudi kakega svetnika na pomoč poklicati za pričo, ako ni drugače pomagalo.

Ko so imeli Bločanje svojo živino kupljeno in skup zbrano, so jo odgnali proti Trstu, kjer so jo prodali naprej in pri tem napravili jako dober dobiček. Najrajši so v zeli bližnjo pot čez "čisto stran," kjer je enkrat tako jakata strašilo. Ampak ni bilo lahko delo, gnati celo čredo telet, krav in juncev čez gmajno. Kajte tele je tele, kamor ga postaviš, krave so pa tudi kakor sitne ženke, da ne morajo vse videti in vse vedeti.

Ko so prišli do vasi Unca, jo je neka krava zavila kar na svojo roko v neko vežo in dalje v kuhinjo, kjer so mati ravno kuhali kosilo in bi jih bila skoraj božjast prijala, ko so naenkrat zagledali pred seboj nezaželjeno kravjo kuharico. Precej prigovarjanja je bilo treba, da so spravili nerodno čado zopet iz kuhinje in nazaj v čredo.

Pri teh kupcih so bili Bločanje jako prebrisani in se niso dali zlepa ukaniti. Tako je kupil Bločan kravo v sosedni fari. Ko jo žene domov, jo ogleduje od vseh strani, govoreč sam s seboj, da jo je najbrže predrago plačal. Ko jo postavi v hlev, jo premeri vso, od repa do glave, ampak mera mu ni hodila prav. Vso noč je gruntal in proti jutru je prišel do sklepa, da bo gnal kravo nazaj.

Komaj je zjutraj pokukalo solnce izza Snežnika, že dobimo našega Bločana, ki jo maha s sivko nazaj v sosednjo faro. Ko pride do hiše bivšega kravjega lastnika, jo kar lepo postavi v hlev in priveže k jaslím, nakar se poda v hišo. Tam vošči gospodarju dobro jutro in se opravičuje, da se ni treba prestrašiti, ker je prignal kravo nazaj. To je namreč potrebno, da stoji krava še v domačem hlevu, dokler se ne povedo vsi "tadli," ki jih ima morebiti krava. Če se jih takoj pove, se jih krava odvadi v novi domačiji, če se jih pa ne pove, jih ima krava za vse svoje kravje življenje.

Gospodar je zatrdil, da je krava brez vseh napač, ali "tadlov," kakor so tam rekli. V tem stopi pa v hišo gospodinja in ko sliši, za kaj se gre, pravi, da krava nima druge napake, kakor da rada pobira stare škarpe. To je pa sploh kravja navada. Kupec pravi, da to ni nič posebnega, da ve on za neko coprnijo, in da bodo kravo tega takoj odvadili, samo če mu hočejo malo pomagati. Rekel je:

"Vi vzemite ves denar, ki sem ga vam dal za kravo in pojdiva v hlev. Vi se postavite z denarjem na eno stran

krave, jaz pa na drugo. Potem oba izgovoriva vsak trikrat besede: 'Krava škarpe žre' in v istem trenutku daste vi meni denar pod kravjim vampom v roke, jaz pa ga vam dam nazaj. To se mora trikrat zaporedoma ponoviti. Potem ne bo krava nikdar več pogledala škarpa ali cunj."

Res gresta oba v hlev in ko rečeta trikrat imenovane besede in dobi Bločan v tretje denar v roke, reče: "Pri meni ta krava že ne bo škarpov pobirala." To rekši, spravi denar v žep in urno odide iz hleva in domov v svoje prijazne Bloke. Ampak od tistega časa ta Bločan ni več kupoval krav v tej vasi, krava je pa še naprej pobirala škarpe in jih čakala, da jo je bilo veselje gledati.

Pozdrav vsem Bločanom in upam, da nisem nikogar s tem užalil. Ampak resnica je bila pa vseeno, če verjamete, al pa ne.

Star naročnik.

© 18 oseb je bilo v Clevelandu aretiranih radi kajenja opija.

Tajnost ljubosumnega vojvode

?

MALI OGLASI

Naprodaj je

grocerija in mesnica, ali se pa da tudi v najem, s tremi sobami. Kogar veseli, naj vpraša za naslov v uradu tega lista. (37)

Gre v Pittsburgh

V sredo, 12. febr. se podam s svojim trukom v Pittsburgh, kamor peljem pohištvo. Ako ima kdo kaj za pripeljati iz Pittsburgha, mu lahko postrežem, ako se oglasi pri Jos. Kern, 1194 E. 167th St. Tel. Kernmore 0250-M.

Iščemo

starejšo žensko za lahka hišna dela pri mali družini, ki šteje samo tri osebe. 1007 E. 64th St. zadaj. (37)

Farma naprodaj

na vzhodni strani Clevelanda. 60 akrov zemlje. Vprašajte pri Frank Krakar, 1435 E. 49th St. (37)

Se mora prodati

Hiša za dve družini, v bližini 93. ceste in St. Clair Ave. Cena samo \$6500.00. Na lahka odplačila. Se zamenja tudi za lot.

Marcus A. Badelj

3103 Superior Ave. Tel. PRrospect 0282. (40)

Išče se

ženska, da bi hodila čez dan varovat dva otroka na dom. Vprašajte na 1105 E. 66th St. (37)

Išče se

Frank Brajer. Leta 1923 je bival v Clevelandu na 14908 Pepper Ave. Išče ga njegov bratranec Frank Zupančič, čevljarski mojster, Ljubljana. Zglašni naj se na 1053 E. 76th St.

Se priporočam

za izvrsten piano tuning. Poučujem tudi na piano in violino. Cene so jako zmerne.

M. Blaskovich

6603 St. Clair Ave, Tel. RAnd. 8540. (39)

Stanovanje

za malo družino se odda. Vprašajte na 6121 St. Clair Ave, zgoraj. (35)

Krave, konji

in kokoši naprodaj, farmarsko orodje in drugo, vse jako poceni. Vprašajte pri Geo. Mlachak, 4211 St. Clair Ave., Endicott 4530. (35)

Gordon Electric Works

Mi popravljamo vsakovrstne električne motorje in druge električne predmete. Popravljamo tudi električne pralne stroje, čistilnice in hladilnike. Za prihodnjih 30 dni vam dovolimo 10 procentov popusta na vsem delu. — 1187 E. 61st St. Tel. Endicott 1460. (37)

BRAZIS BROS.

FINE OBLEKE IN VRHNE SUKNJE PO \$14.50 6905-07 Superior Ave.

Priporočilo!

Slovenska grocerija se vljudno priporoča Slovencem in Hrvatoma za obila naročila svežega grocerijskega blaga po jako zmernih cenah. Vsa naročila se razvažajo tudi na dom. Lahko tudi telefonirate.

Jos. Modic

1033 E. 62nd St. Tel. Endicott 8905. (Fri. Tue. 68)

Hiša naprodaj

12 sob. Proda se po nizki ceni ali se zamenja za manjšo hišo. Nahaja se blizu cerkve in šole. Lovrenca v Newburghu na 3601 E. 76th St. med Aetna Rd. in Union Ave. Vprašajte pri lastniku Krist Lazar, 3871 E. 93rd St. (Feb. 7. 8. 11. 14. 18. 21.)

71 let skušnje

naše trgovine vam zagotavljajo pravi premog za vaš furnez, peč ali grelnik, po pravi ceni.

The Yates Coal Co.

HENDERSON 0280. MAin 7878. GARfield 1900. Thur.-Sat.-Tue.

POZOR! POZOR!

Mi izdelujemo furneze, kloparska dela, splošna popravila, vsa dela iz medenine in bakra. Točna postrežba. Se priporočamo za obila naročila.

Complete Sheet

Metal Works

F. J. DOLINAR

1403 E. 55th St. Tel. Henderson 4736 (Tue. Fri.)

VABILO NA maškeradno veselico

ki jo priredi

PODRUŽNICA ŠT. 14 S. Ž. Z.

v nedeljo, 16. februarja

V SLOV. DRUŠT. DOMU NA RECHER AVE. EUCLID, O.

Začetek veselice ob 2. uri popoldne.

Grand March ob 10. zvečer.

Maske bodo dobile lepe nagrade. Dobitki so razstavljeni v izloženem oknu v Frank Veselovi trgovini na E. 185th St., kjer si jih lahko ogledate. Prva nagrada je toaletni set, druga električna svetilka in še veliko drugih nagrad, tako da vam ne bo žal, če pridete. Sodniki bodo pošteno sodili.

Vstopnina je 25 centov

Vljudno so vabljeni žene in dekleta podružnice, št. 14 S.Ž.Z.

Odbor

\$50

Za vaš stari Radio ali gramofon, ako

kupite novi "Screen Grid" BOSCH

Samo za kratek čas vam nudimo to priliko. Mi smo edini slovenski zastopniki za BOSCH radio, kateri je bil, in bo Standard Radio, ko bodo drugi izdelki pozabljeni.

BOSCH RADIO

\$193

Kompletno z tubi

Plačajte kolikor mogoče doli, ostalo na lahka odplačila. Sedaj boste lahko imeli Screen Grid Radio BOSCH izdelka za ceno, katero ste plačevali za povprečen radio izdelek.

Slovenski radio program vsako nedeljo na WJAY

HENDERSON 0465 je naš telefon

Pokličite nas in mi vam ga brezplačno pripeljemo na vaš dom na poizkušnjo

FrankCerne

CREDIT JEWELRY, RADIO AND MUSIC HOUSE

6033 St. Clair Ave.

ČE MISLITE NA POMLAD KUPITI NOV AVTOMOBIL, OGLEDITE SI NASE NOVE

DURANT AVTOMOBILE

predno se odločite, kaj boste kupili. Videli boste, da je to fin, trepežen avtomobil, po zmerni ceni. Vzamemo vašega v zameno.

Mi imamo tudi vedno v zalogi rabljene avtomobile, ki so mehanično v prvovrstnem stanju.

Če vaš avtomobil nagaja, pripeljite ga k nam. Mi ga vam popravimo v vaše popolno zadovoljstvo.

Lausin Motor Sales

6225 St. Clair Ave.

HENDERSON 8090

NAZNANILO OTVORITVE

Čenjenim Slovencem v Collinwoodu sporočam, da sem v soboto odprl

KONFEKCIJSKO TRGOVINO

na 669 East 159th St.

kjer bom imel v zalogi grocerije (canned goods), vsakovrstne cigare, cigarete, tobak, mehke pijače in drugega različenega blaga. Tudi najboljše

SLAD IN HMELJ (Malt and Hops)

in druge potrebščine, ki se rabi za domačo pivo.

Priporočam se vsem Slovencem, znancem in prijateljem za obilen obisk, ker v moji trgovini bo vedno vljudna postrežba in blago prvovrstno.

JOHN SRAKAR

Konfekcijska trgovina

669 EAST 159TH STREET

DESET LET POZNEJE

Nadaljevanje romana
"DVAJSET LET POZNEJE."
Spisal ALEXANDER DUMAS
za "Ameriško Domovino"
A. RABEC.

7. poglavje
Luizin konec

Pretekla so štiri leta po pogrebu Raoula Bragelonnskega. V okolici Bloisa, kjer je bil kralj Ludvik madamin gost, se je vršil kralju na čast velik lov. Pred ostalo družbo sta jahala nadhilevar in sokolar.

— Glej, glej, tamkaj prihaja mušketirski kapetan, — je vzkliknil sokolar.

— Gospod d'Artagnan se menda ne bo nikoli postaral, — je rekel drugi. — V sedlu sedi kakor dvajsetletni mladeček. — Dobrodošli, gospod grof!

Mirfilo je že tri leta, odkar je povzdignil kralj d'Artagnana v grofovski stan. Mušketirski kapetan je gospodoma prijazno odzdravil.

— Dvesto milj do Pignerola ste hitro prejezdili sem in tja, gospod grof, — je rekel sokolar. — Torej gospod Fouquet je tam? Temu se čudim. Parlament ga je spoznal krivim, kralj ga je pa pomilostil v dosmrtno ječo. To je dovolj milostno za človeka, ki je kralja okradel.

— Gospod, — je odvrnil d'Artagnan grobo, — če bi se meni povedalo, da ste vi svojim psom odjedli skorje iz pred gobcev, ne bi tega verjel. Če bi bili pa vsled tega še v ječo obsojeni, bi vas pomiloval in ne bi trpel, da bi kdo slabo govoril o vas.

Sokolar je povesil glavo in brez besede pogoltnil lekcijo. — Ali bo lov dolgo trajal? — se je obrnil Gaskonec do sokolarja.

— Ne, — je odvrnil sokolar, kajti kralju ni mnogo do lova, ker se ga je udeležil samo damam na ljubo.

— Tako, — je rekel mušketir in se nasmehnil. — Bil sem mesec dni odsoten, in ko sem odhajal, je kralj zelo žaloval za kraljico-materjo. Tedaj se mi je zdelo, da je neotlažljiv, toda, seveda, vsaka stvar ima svoj konec. Kakor se zdi, ni zdaj več žalosten. Tem boljše! Kdo pa je še v njegovi družbi? Kako gre vojvodinji Orleanski? In kako se počuti kraljica?

— Boljše, gospod grof. Bila je težko bolna. Zbolela je po sporu s kraljem. Bila je namreč ljubosumna, in ko je poklicala kralja na odgovor, ji je ta enostavno odgovoril: — Kaj ne spim vsako noč pri vas, moja ljuba? Tak kaj hočete še več?

— Tako? — je vzkliknil vitez d'Artagnan, — torej kraljica še vedno sovraži Luizo Lavalliere?

— Luizo Lavalliere? O, te ne več, — je rekel sokolar ter se pomembno nasmehnil. — Čemu naj bi njo sovražila?

— Koga pa? — je vprašal d'Artagnan.

Takrat so se začeli lovski rogov, in pogovora je bilo konec. Oba gospoda sta odjezdila s psi in sokoli dalje. D'Artagnan je ostal sam. Za nekaj minut je dospela lovška družba. Kralj je bil sredi skupine gospodov n dam. Za jezdeci je bilo videti tri kočije, v katerih so sedele dame. Prva kočija je bila kočija kraljice, toda bila je prazna. D'Artagnan, ki se je ogledoval za gospodično Lavalliere, je pogledal v drugo kočijo, in jo je res opazil tam v družbi dveh dvornih dam. Zdelo se je, da se vse tri dame dolgočasijo. Ob kraljevi strani, kjer je bila prej ob ta-

kih prilikah vedno Luiza, je pa zdaj kapetan ugledal neko drugo damo, stasito, vitko lepotico. — Ah, gospodična Charente, pri moji veri! — je zamrmral. — Gospodična Charente, ki se je omožila z grofom Montespanom.

Kralj je tedaj uzrl d'Artagnana.

— Ze nazaj, grof? — je rekel kralj. — Kako to, da vas dozdej še nisem videl?

— Veličanstvo, ko sem se včeraj zvečer vrnil, ste že spali, danes pa se niste vstali, ko sem nastopil svojo službo.

— Vedno isti kapetan, — se je nasmehnil kralj. — Zdaj si odpočijte, zvečer pa pridite k meni na obed.

Kralj je odjezdil dalje, viteza d'Artagnana pa je kmalu obkolila druga skupina, v kateri je zagledal Colberta.

— Dober dan, gospod grof, — je zaklical minister Colbert. — Torej ste povabljeni na obed? Pri obedu boste videli nekdanjega svojega dobrega prijatelja.

— Nekdanjega prijatelja? — je vprašal kapetan.

— Da, vojvodo Alameda, španskega diplomata, ki je prispel danes zjutraj.

— To ime slišim zdaj prvič, — je odvrnil d'Artagnan. — Alameda. ... kdo neki naj bi to bil?

— Jaz, — se je oglašil tedaj neki glas, in iz tretje kočije je stopil starček, upognjenega hrbta in snežnobelih las.

— Aramis! — je vzkliknil d'Artagnan, osupnjen. V naslednjem trenutku je skočil k prijatelju ter ga burno objel. Colbert je odjezdil naprej ter pustil oba prijatelja sama.

— Tako vi ste tukaj, — se je čudoma čudil d'Artagnan. — Vi, upornik, izgnanec, državni zločinec?!

— Da, jaz sem v Franciji in nocoj obedujem s kraljem, — je odvrnil Aramis smehljaje. — Ali vidite gospodično Lavalliere, ki se pelje pravkar mimo? Vidite, kako gledajo njene solzne oči za kraljem, ki jezdi spredaj z grofom Montespanom?

Tako sta prijatelja tekom lova kramljala med seboj. D'Artagnan je jahal dalje poleg kočije, v kateri se je vozil Aramis, in dospela sta do ostale družbe baš v trenutku, ko je neki sokol ujel pod nebom do smrti utrujenega preganjanega žerjava ter ga zbil na zemljo. Ptica je padla kralju skoro prav pred nož, in ta je stopil s konja, da bi ji izpulil, kakor je bil običaj, prvo pero.

— Ali veste, kam nas je pripeljal slučaj? — je vprašal kapetan prijatelja. — Vidite, tik te kapele, tam-le pod cipresami, sta pokopana človeka, ki sta nama bila v življenju zelo draga.

— Ah, — je vzdihnil Aramis ter prebledel. Nato je stopil z mušketirjem skozi vrata v notranjost ograje, s katero je bil ograjen prostor okoli kapele.

— Kje počivata? — je rekel Aramis žalostno.

— Vidite tisti-le križ pod cipresami? — je odvrnil vitez d'Artagnan. — Toda ne hodite zdaj tja, kajti baš je tam kralj, ker je padel žerjav v bližini grobov na zemljo.

Ostala sta torej v senci ter opazovala prizor, ne da bi bila sama vidna. Videla sta Luizo Lavalliere, ki je stopila iz kočije ter odšla, gnana od ljubosumja, v notranjost grobi-

šča. Tukaj je videla, skrita za deblom drevesa, kako je prišel kralj poljubljati roko lepe grofice Montespan. Nato pa je zateknil za njen lovski klobuk prvo pero, ki ga je izdrl iz kril usmrčenega žerjava. Tudi ona se je nasmehljala ter mu poljubila roko. Takrat so kraljeve oči zažarele od ljubezni in poželjenja.

— In kaj boste vi meni podarili? — je vprašal kralj lepotico.

Ona ni odgovorila, temveč je odlomila vejico od ciprese ter jo dala kralju, ki se je opajal v sladkih upih.

Tedaj se je začel v tihoti tega posvečenega kraja globok vzdih, in Luiza Lavalliere se je zgrudila onesveščena na tla.

— Ubogo dekle! — je zamrmral d'Artagnan, — kako veliko bo še njeno trpljenje v bodočnosti!

Tistega večera sta sedela d'Artagnan in Aramis ob kraljevi mizi pri obedu. Kralj je bil izredno ljubezniv napram madami Henrijeti, kajti baš takrat je hotel delati veliko politiko. Aramis je bil poslan iz Španije, da sklene s Francijo pogodbo nevtralnosti, in isto je pričakoval kralj od madame, da pripomore do enake pogodbe med Anglijo in Francijo.

— Kaj pa vi, gospod d'Artagnan, ali bi vas veselilo popeljati našo armado proti Holandcem? — se je obrnil nato kralj do d'Artagnana. — To bi vam pripomoglo do maršalske palice.

D'Artagnan je zardel od veselja.

— Sire, iz te vojne boste izšli kot zmagovalci, ali me pa ne vidite nikoli več, — je odvrnil d'Artagnan.

Naslednjega dne se je Aramis poslovil od d'Artagnana. Prijatelja sta se dolgo držala objeta.

— Glejte, Aramis, zdaj se morava ljubiti za štiri, — je rekel mušketir žalostno, kajti ostala sva samo še midva.

— Da, in tudi mene najbrž ne boš več videl, ljubi d'Artagnan, — je odvrnil Aramis.

— Star sem in blizu smrti.

— Oh, ti me boš preživel, — je rekel Gaskonec. — Diplomacija ti ukazuje, da moraš živeti, moja čast mi pa zapoveduje, da moram umreti.

In prijatelja sta se še enkrat objela, nakar sta se žalostna razšla.

8. poglavje

D'Artagnanova smrt

Francija je pričela s Holandsko vojno. Spomladi je vpadla v Holandsko francoska armada pod vodstvom viteza d'Artagnana. D'Artagnan je tako spretno in strateško manevriral, da ni izgubil niti ene bitke in je že v nekaj mesecih zavzel dvanajst manjših trdnjav. Zdaj je stal s svojo vojsko pred trinajsto trdnjavo, ki se je že pet dni držala. Ukazal je položiti mine, in istočasno je zapovedal svojim četam naskok. Ko je stal pred trdnjavo, je poslal po posebnem kurirju kralju v Francijo poročilo o stanju stvari. Ko je kralj poročilo prebral, je omenil svojemu ministru Colbertu, da bi bil sedaj čas, da izpolneta obljubo, ki sta jo dala d'Artagnanu pred njegovim odhodom na vojno.

Gospod Colbert je torej izročil častniku, ki je prinesel poročilo in ki se je zdaj vračal nazaj na svoje mesto, lastnoročno pismo in krasno zabojček iz izrezljanega lesa, ki je moral vsebovati nekaj važnega, ker je določil častniku pet jezdecev za spremstvo. Ko je prispel oficir pred trdnjavo, se je dal takoj odvesti k d'Artagnanu, ki je osebno vodil vsa dela in priprave za napad.

D'Artagnan je stal v jarku, si grizel brke ter tuhtam udaril s palčico po svoji obleki, da iztepe iz nje prah, katerega so vrgle nanjo krogelje, ki so udarjale v bližini ob zemljo. Sredi sovražnega ognja so njegovi vojaki pridno delali jarke in rove. D'Artagnan je dal svojim vojakom najlepši zgled hrabrosti s tem, da je sredi živžganja krogel sam osebno vodil vsa dela. Po treh urah je javil kapetan pijonirjev, da je rov gotov.

Komaj pa je izgovoril te besede, ko mu je topovska krogla odtrgala nogo. Ranjenec se je s krikom zgrudil v odprte d'Artagnanove roke.

D'Artagnan ga je vzdignil ter nesel v okop. Njegovi vojaki so pričeli vriskati, ko so videli to hrabrost svojega poveljnika. Oduševljeni so planili proti nasipom, nakar je sledil strašen naskok, s katerim so Francozje zavzeli zunanje utrdbe. Prednji sovražni topovi so padli v roke francoskih vojakov. Pri drugi vrsti utrdbe pa so se mora-

li Francozje ustaviti, kajti Holanci so se pričeli naravnost besno braniti.

D'Artagnan se je ozrl okoli sebe ter pregledal položaj. Takrat pa je začel poleg sebe glas: — Gospod kapetan, pravkar sem prispel iz Pariza.

Bil je oni častnik, katerega je odposlal h kralju s sporočilom. Sel mu je izročil pismo, ki se je glasilo:

— "Gospod d'Artagnan! Tem potom vam naznanjam, da vas je njegovo veličanstvo kralj imenoval maršalom Francije, ker se vam hoče izkazati hvaležnega za vašo zvesto službo in za vaše brezprimernne zmage."

D'Artagnan je pogledal od pisanja in videl, da so njegovi vojaki med tem spet prodrli naprej. Proti koncu gre, je dejal sam sebi, v četrte ure bo trdnjava naša.

Nato je čital naprej:

"Zabojček, ki vam ga bo izročil sel, je darilo od mene, gospod maršal. Prosim vas, sprejmite malo umetnino, ki je v njem. Priporočam se vaši naklonjenosti. Ves vam udani Colbert."

D'Artagnan je hotel baš odpreti zabojček, ko je nastala strašna razstrelba. — Čudno, — si je mislil, — da ne vidim še naše zastave z lilijami na obzidju. — Takoj je poslal v napad tritisoč svežih vojakov.

Nato je spet pogledal zabojček. V trenutku, ko ga je odprl, je priletela iz trdnjave topovska krogla ter ga zadela v središču prsi. D'Artagnan se je zgrudil na zemljo, pri tem se je zabojček odprl in maršalska palica, ki je bila v njem, se mu je zatrkljala kakor sama od sebe v odprto dlan. Poizkusil je vstati, toda odpovedale so mu moči. Njegovi častniki in vojaki so

se pričeli sklanjati nad njim ter videli, da ima v prsih strašno rano; obraz mu je mrtvaško blede.

Opri na roke, ki so mu od vseh strani molele nasproti, se je s težavo še enkrat vzravnal ter pogledal nad trdnjavo, na katere obzidju je v tistem trenutku zavihrala bela zastava predaje, in nekaj hipov zatem, francoska zastava z lilijami v modrem polju.

Njegova roka je krčevito stisnila maršalsko palico, in počasi je spet zdrknil k zemlji.

— Athos, Porthos, na svidenje! Aramis, zbogom! — To so bile zadnje besede viteza d'Artagnana, maršala Francije.

KONEC

Oglesi v "Ameriški Domovini" imajo vedno dober uspeh.

THE OLD HOME TOWN

Stanley

Slovensko dramatično društvo

"TRIGLAV"

VPRIZORI

v nedeljo 16. februarja zvečer

VELEZANIMIVO TRIDEJANKO

NEZNANI DEDIČ

NA ODRU

Slov. Nar. Doma na St. Clair Ave.

VSTOPNICE SO V PREDPRODAJI V SLAŠČIČARNI
MRS. KUSHLAN V S. N. DOMU

Kdor hoče imeti en večer izbornega razvedrila, naj ne zamudi poretiti to predstavo. Preskrbite si vstopnice pravočasno, da boste dobili dobre sedeže.

Načelnik najvišjega sodišča Zed. držav, in bivši predsednik Zed. držav, William Howard Taft, pri povratku v Washington, potem ko se je odpovedal svojemu uradu. Predsednik je imenoval na njegovo mesto Charlesa Evansa Hughesa.